

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Jiřího Pally a JUDr. Marie Turkové v právní věci navrhovatelky: **KLIO energo, a.s.**, se sídlem Chrášťany 92, zast. Mgr. Bc. Davidem Raisem, advokátem, se sídlem Bohumíra Šmerala 3773/19, Prostějov, adresa pro doručování: Úslavská 588/2, Praha 9 - Čakovice, proti odpůrkyni: **Obec Doksy**, se sídlem Sokolská 305, Doksy, okres Kladno, zast. JUDr. Evou Michalovou, advokátkou, se sídlem Tolstého 477, Kladno, v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy č. 1/2011 obce Doksy, okres Kladno, kterým se vydává změna č. 4 Územního plánu sídelního útvaru obce Doksy,

takto:

I. Návrh na zrušení opatření obecné povahy č. 1/2011 obce Doksy, okres Kladno, kterým se vydává změna č. 4 Územního plánu sídelního útvaru obce Doksy, v části týkající se pozemků p. č. 1098/12, 1098/13, 1098/14, 1100/3, 1100/4, 1100/5, 1100/6 a 1100/8 v k. ú. Doksy u Kladna, **se zamítá.**

II. Návrh na zrušení opatření obecné povahy č. 1/2011 obce Doksy, okres Kladno, kterým se vydává změna č. 4 Územního plánu sídelního útvaru obce Doksy, v části týkající se pozemků p. č. 1098/1, 1098/4, 1098/11, 1098/15, 1098/16, 1098/17 a 1100/7 v k. ú. Doksy u Kladna, **se odmítá.**

III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Návrhem doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 5. 9. 2011 se navrhovatelka domáhala „*zrušení opatření obecné povahy č. 1/2011 obce Doksy, kterým se vydává změna č. 4 Územního plánu sídelního útvaru obce Doksy*“. V něm navrhovatelka uvedla a doložila, že je vlastnicí pozemků parc. č. 1100/3, 1100/4, 1100/5, 1100/6, 1100/8, 1098/12, 1098/13 a

1098/14 v k. ú. Doksy u Kladna. Tyto pozemky jsou dotčeny opatřením obecné povahy č. 1/2011, jímž se realizuje změna č. 4 územního plánu odpůrkyně. Navrhovatelka spatřuje nezákonnost tohoto opatření obecné povahy v důvodech hmotněprávních a procesních.

Procesní pochybení shledává navrhovatelka v tom, že v průběhu řízení (k 10. 3. 2011) došlo k pozměnění vymezení funkčního využití území. Z původního znění „*hlavní funkcí je lehká průmyslová výroba, skladování, výrobní a opravářské služby, nevýrobní služby a navazující zpracovatelské provozovny řemeslného charakteru*“ se využití změnilo na „*hlavní funkcí je lehká průmyslová výroba, výrobní a opravářské služby, nevýrobní služby a navazující zpracovatelské provozovny řemeslného charakteru*“. Odpůrkyně tak v průběhu řízení svévolně vypustila „*skladování*“. Přitom tato změna nebyla projednávána od samého počátku, nýbrž k ní došlo teprve v průběhu řízení. Tuto vadu nelze zhojit opakovaným veřejným projednáním, o které se odpůrkyně účelově pokusila. Jako další procesní pochybení navrhovatelka označila skutečnost, že od zahájení řízení o změně územního plánu do opakovaného veřejného projednání (do 10. 3. 2011) byl odpůrkyní uváděn pozemek parc. č. 1108/08, kterého se měla dotknout změna územního plánu. Nicméně později se již toto číslo neopakuje a místo něho je označován pozemek č. 1100/8. Navrhovatelka v této souvislosti poukázala na nemožnost změny pozemků, které mají být dotčeny změnou územního plánu. Závěrem navrhovatelka namítla nepřezkoumatelnost rozhodnutí o námitkách, které podala. Odůvodnění rozhodnutí o námitkách je totiž neurčité a nejasné.

Podle navrhovatelky hmotněprávní důvody nezákonnosti napadeného opatření obecné povahy spočívají v porušení vlastnického práva. V této souvislosti navrhovatelka uvedla, že územní plán musí být dostatečně obecný, což změna č. 4 a napadené opatření obecné povahy nesplňuje. Z toho důvodu je opatření obecné povahy protiprávní. Rozhodnutí o konkrétní podobě lehké průmyslové výroby nemůže být věcí územního plánu, ale až pozdějších správních řízení. Změnou územního plánu tedy nelze stanovit, že území určené pro lehkou průmyslovou výrobu nemůže být nově využito pro „*a) plochy pro výrobu elektrické energie z biomasy, b) plochy pro výrobu elektrické energie z větrné elektrárny, c) plochy pro likvidaci, nakládání, zpracování, skladování odpadů jakékoliv povahy, d) plochy pro stavbu skladovacích prostor a skladovacích ploch*“. Pokud totiž území splňují základní charakteristiku lehké průmyslové výroby, pak rozhodnutí o přípustnosti jejich využití je až věcí navazujících správních řízení. Navíc, zabránění využití území pro skladovací plochy znemožní ve svém důsledku užití území pro lehkou průmyslovou výrobu. Navrhovatelka podotkla, že změna č. 4 územního plánu byla účelová, neboť „*změna rozsahu … průmyslové výroby v lokalitě č. 2 a změna využití území v lokalitě č. 1 … na veřejnou zeleň významně snížila bonitu všech pozemků dotčených touto změnou.*“.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti navrhovatelka navrhla, aby Nejvyšší správní soud napadené opatření obecné povahy zrušil.

Odpůrkyně ve vyjádření k návrhu na zrušení opatření obecné povahy uvedla, že obsahem změny č. 4 územního plánu je změna využití ploch. Vymezují se jím plochy veřejné zeleně, které označuje grafická část jako č. Z1, a dále se jím vymezují plochy průmyslové výroby, označené jako č. Z2. Odpůrkyně zdůraznila, že přijatá změna územního plánu byla učiněna v souladu s právními předpisy a že splňuje podstatu a účel územního plánování. Odpůrkyně se neztotožnila s namítaným zásahem do hmotných práv

navrhovatelky. Územní plán dále nenahrazuje další správní řízení. Stanovení změn je totiž jednoznačné, srozumitelné a určité. Změna č. 4 územního plánu byla řádně projednána, přičemž účastníci se k ní nevyjádřili negativně, resp. změna byla provedena na základě podnětu občanů. K dalším namítaným procesním pochybením odpůrkyně uvedla, že do okamžiku vyhlášení opakovaného veřejného projednání návrhu změny č. 4 bylo funkční využití území vymezeno mj. i s činností „*skladování*“. Toto označení však bylo písařskou chybou, neboť již od zahájení řízení bylo „*skladování*“ vymezeno negativně, tj. jako nepřípustná činnost. Nejde proto o účelovou změnu a navíc tato vada byla napravena. Písařské chyby se týkalo i nesprávné označení pozemku dotčeného změnou územního plánu. Při označení pozemku č. 1100/8 došlo k chybě v psaní, když bylo nesprávně uváděno označení č. 1108/8. Není však pravdou, jak tvrdí navrhovatelka, že bylo uváděno označení 1108/08. Uvedená chyba byla napravena. K navrhovatelkou vzneseným námitkám odpůrkyně uvedla, že odůvodnění rozhodnutí o nich bylo jasné a srozumitelné.

Odpůrkyně tedy navrhla, aby Nejvyšší správní soud návrh na zrušení opatření obecné povahy zamítl.

Návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části je podle § 101a odst. 1 věty první soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) oprávněn podat ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen opatřením obecné povahy vydaným správním orgánem. K podání takového návrhu je přitom navrhovatelka ve vztahu k pozemkům p. č. 1098/12, 1098/13, 1098/14, 1100/3, 1100/4, 1100/5, 1100/6 a 1100/8 v k. ú. Doksy u Kladna nepochybně aktivně legitimována, neboť je podle výpisu z katastru nemovitostí jejich vlastnicí a ve svém návrhu tvrdí, že změna č. 4 Územního plánu sídelního útvaru obce Doksy zasáhne do jejího vlastnického práva k těmto nemovitostem. Právě v tvrzení o zásahu do vlastnictví k nemovitosti dotčené územním plánem totiž judikatura Nejvyššího správního soudu spatřuje splnění podmínky aktivní žalobní legitimace v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009 - 120, publikované pod č. 1910/2009 Sb. NSS).

Vlastníky pozemků p. č. 1098/1, 1098/4, 1098/11, 1098/15, 1098/16, 1098/17 a 1100/7 v k. ú. Doksy u Kladna jsou však dle výpisu z katastru nemovitostí jiné osoby, takže ve vztahu k těmto nemovitostem nepřipadá zkrácení vlastnického práva navrhovatelky vůbec v úvahu. Návrh na zrušení opatření obecné povahy č. 1/2011 obce Doksy, okres Kladno, kterým se vydává změna č. 4 Územního plánu sídelního útvaru obce Doksy, v části týkající se pozemků p. č. 1098/1, 1098/4, 1098/11, 1098/15, 1098/16, 1098/17 a 1100/7 v k. ú. Doksy u Kladna, byl tedy podán osobou k tomu zjevně neoprávněnou, a proto ho soud podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. odmítl.

Dále se tedy Nejvyšší správní soud zabýval pouze návrhem na zrušení napadeného opatření obecné povahy v části týkající se pozemků p. č. 1098/12, 1098/13, 1098/14, 1100/3, 1100/4, 1100/5, 1100/6 a 1100/8 v k. ú. Doksy u Kladna, jejichž vlastnicí je navrhovatelka.

O tomto návrhu přitom Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť oba účastníci řízení nevyjádřili do dvou týdnů od doručení výzvy soudu nesouhlas s takovým projednáním věci, takže se má za to, že souhlas

s rozhodnutím o věci samé bez jednání udělili, když byli o tomto následku ve výzvě výslovně poučeni.

Kompetence Nejvyššího správního soudu k přezkumu opatření obecné povahy byla do soudního řádu správního vložena zákonem č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích. S účinností od 1. 5. 2005 Nejvyšší správní soud získal oprávnění přezkoumávat opatření obecné povahy postupem podle § 101a a násl. s. ř. s. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2005, č. j. 1 Ao 1/2005 - 98, publikovaného pod č. 740/2006 Sb. NSS „*opatření obecné povahy je správním aktem s konkrétně určeným předmětem (vztahuje se tedy k určité konkrétní situaci) a s obecně vymezeným okruhem adresátů. ... Algoritmus soudního přezkumu opatření obecné povahy spočívá v pěti krocích; za prvé, v přezkumu pravomoci správního orgánu vydat opatření obecné povahy; za druhé, v přezkumu otázky, zda správní orgán při vydávání opatření obecné povahy nepřekročil meze zákonem vymezené působnosti; za třetí, v přezkumu otázky, zda opatření obecné povahy bylo vydáno zákonem stanoveným postupem; za čtvrté, v přezkumu obsahu opatření obecné povahy z hlediska rozporu opatření obecné povahy (nebo jeho části) se zákonem*; *za páté, v přezkumu obsahu vydaného opatření obecné povahy z hlediska jeho proporcionality.*“.

Institut opatření obecné povahy byl posléze vtělen jak do nového správního řádu (§ 171 až 174 zákona č. 500/2004 Sb.), tak i nového stavebního zákona (zákon č. 183/2006 Sb.). Podle těchto předpisů je s účinností od 1. 1. 2007 vydáván územní plán (§ 43 odst. 4 stavebního zákona) a jeho změna (§ 55 odst. 2 stavebního zákona) formou opatření obecné povahy a postupuje se při tom podle příslušných ustanovení stavebního zákona a správního řádu. Je tak mimo vší pochybnost, že změny územního plánu prováděné od 1. 1. 2007 mají mít formu opatření obecné povahy, čímž je dán i procesní postup. Takto postupovala i odpůrkyně v rámci vydání změny č. 4 jejího územního plánu, která byla vydána ve formě opatření obecné povahy č. 1/2011.

Jak vyplývá z obsahu spisu, Zastupitelstvo obce Doksy na jednání dne 15. 4. 2010 (srov. usnesení č. 22) rozhodlo o pořízení změny č. 4 územního plánu. Změna se měla týkat jednak změny využití pozemků parc. č. „*1098/1, 1098/4 a 1098/11 z PV na VZ(veřejnou zeleň).* Dále změna měla určit „*pozemky č. 1098/12, 1098/13, 1098/14, 1098/15, 1098/16, 1098/17, 1100/3, 1100/4, 1100/5, 1100/6 a 1100/8 jako PV pouze s určením na výrobu elektřiny z fotovoltaických panelů.*“ (pod zkratkou PV je třeba rozumět pojem „průmyslová výroba“ - pozn. soudu).

Následně byl vypracován „*Návrh zadání změny č. 4 Územního plánu sídelního útvaru obce Doksy*“. Podle něj požadavek na změnu spočívá ve změně funkčního využití území v konkrétní lokalitě. V části lokality u pozemků č. 1098/1, 1098/4 a 1098/11 má být regulativ pro průmyslovou výrobu změněn na „*nezastavitelné území - zeleň*“. V druhé části dotčené lokality „*(pozemky 1098/12, 1098/13, 1098/14, 1098/15, 1098/16, 1098/17, 1100/3, 1100/4, 1100/5, 1100/6, 1100/7 a 1108/8) bude navržen nový regulativ umožňující umístění plochy pouze pro fotovoltaickou elektrárnu.*“. Tento návrh byl vystaven k veřejnému nahlédnutí od 3. 5. do 2. 6. 2010, jak vyplývá z veřejné vyhlášky „*oznámení o projednávání návrhu zadání změny č. 4 Územního plánu sídelního útvaru obce Doksy*“ ze dne 23. 4. 2010, č. j. 154/2010. K návrhu podala navrhovatelka dne 20. 5. 2010 námitky. V nich vyjádřila požadavek, aby „*u předmětných pozemků nedošlo ke změně jejich užívání a bylo zachováno*

stávající využití pozemků“, tedy aby uvedené pozemky byly nadále zahrnuty pro průmyslovou výrobu.

Dne 17. 6. 2010 Zastupitelstvo obce Doksy (srov. usnesení č. 23) schválilo „*Návrh zadání změny č. 4 Územního plánu sídelního útvaru Doksy*“. Tento schválený návrh vycházel z varianty č. 3, která byla uvedena ve „*Vyhodnocení požadavků dotčených orgánů a připomínek na obsah návrhu zadání změny č. 4 ÚPNSÚ obce Doksy*“. V zastupitelstvu schváleném „*Návrhu zadání změny č. 4 Územního plánu sídelního útvaru Doksy*“ se uvádí, že požadavek na změnu se týká změny funkčního využití území. U pozemků č. 1098/1, 1098/4 a 1098/11 se navrhuje změna funkčního využití ze stávajícího regulativu průmyslové výroby na nezastavitelné území pro veřejnou zeleň. Záměrem je přizpůsobit funkční využití území sousedním plochám, které jsou určeny pro bydlení a zapracovat limity v území. Na základě vyhodnocení výsledků z projednání návrhu zadání bylo zadání v druhé lokalitě upraveno tak, že u pozemků „*č. 1098/12, 1098/13, 1098/14, 1098/15, 1098/16, 1098/17, 1100/3, 1100/4, 1100/5, 1100/6, 1100/7 a 1108/8 ... zůstane stávající funkční využití pro průmyslovou výrobu ... regulace bude umožňovat umístění plochy pro fotovoltaickou elektrárnu, dále budou navrženy nové nepřípustné činnosti pro toto území, tj. plochy pro výrobu elektrické energie z biomasy, plochy pro výrobu elektrické energie z větrné elektrárny, plochy pro likvidaci, nakládání, zpracování, skladování odpadů jakékoliv povahy, plochy pro stavbu skladovacích prostor a skladovacích ploch, plochy pro individuální rekreaci v chatkách, chalupách, domcích, plochy pro dočasné ubytování ..., plochy pro školství, kulturu, sport, plochy pro zemědělskou velkovýrobu, plochy pro těžkou průmyslovou výrobu všeho druhu.*“.

K předmětnému návrhu změny č. 4 uplatnila dne 15. 1. 2011 navrhovatelka námitky. V nich zopakovala požadavek, aby nedošlo ke změně v užívání dotčených pozemků a bylo zachováno jejich využití pro lehkou průmyslovou výrobu. Dále navrhovatelka zmínila, že návrh změny je v rozporu se stavebním zákonem a zásadami územního plánování. Územní plán by měl být obecný a nikoliv konkrétní, jako je tomu v případě konkretizace lehké průmyslové výroby. To má být až věcí navazujících řízení. Zařazení fotovoltaické elektrárny je podle ní v rozporu s energetickou koncepcí státu. Navrhovanou změnu označila za účelovou, neboť brání využití území a omezuje vlastníky dotčených pozemků. Tyto námitky byly uplatněny v rámci veřejného projednání návrhu změn č. 4 konaného dne 19. 1. 2011. V záznamu z něj navrhovatelka vyjádřila požadavek „*vypustit z nepřípustného využití plochy pro stavbu skladovacích prostor a skladovacích ploch*“.

Návrh změny č. 4 stanoví, že změny se týkají dvou lokalit. Lokalita č. 1 se týká pozemků parc. č. 1098/1, 1098/4 a 1098/11 a změna spočívá ve změně funkčního využití území z průmyslové výroby na veřejnou zeleň. Ze stávajícího využití území „*plochy průmyslové výroby - PV, plochy v zastavitelném území, části území určené k zastavění*“ se navrhuje využití území „***plochy veřejné zeleně – ZV**, plochy v zastavitelném území, části území určené jako nezastavěná*“. Lokalita č. 2 se týká pozemků parc. č. 1098/12, 1098/13, 1098/14, 1098/15, 1098/16, 1098/17, 1100/3, 1100/4, 1100/5, 1100/6, 1100/7 a **1108/8** (pozn. - zvýrazněno soudem). V tomto případě zůstalo zachováno stávající funkční využití území pro průmyslovou výrobu a stávající regulativ ploch průmyslové výroby byl upraven. Regulativ je vymezen následovně: „*charakteristika území*“ *hlavní funkcí je lehká průmyslová výroba,* ***skladování*** (pozn. - zvýrazněno soudem), *výrobní a opravářské služby, nevýrobní*

služby a navazující zpracovatelské provozovny řemeslného charakteru“. Ze stávajícího využití území „*plochy průmyslové výroby - PV, plochy v zastavitelném území, části území určené k zastavění*“ se navrhuje využití území „***plochy průmyslové výroby – PV**, plochy v zastavitelném území, části území určené k zastavění; v <u>přípustných činnostech</u> stávajícího regulativu je navíc umožněno umístit na takto vyznačených plochách fotovoltaickou elektrárnu; v <u>nepřípustných činnostech je jmenovitě uvedeno</u>: - plochy pro výrobu elektrické energie z biomasy, - plochy pro výrobu elektrické energie z větrné elektrárny, - plochy pro likvidaci, nakládání, zpracování, skladování odpadů jakékoliv povahy, - plochy pro stavbu skladovacích prostor a skladovacích ploch, - plochy pro individuální rekreaci v chatkách, chalupách, domcích, - plochy pro dočasné ubytování ..., - plochy pro školství, kulturu, sport, - plochy pro zemědělskou velkovýrobu, - plochy pro těžkou průmyslovou výrobu všeho druhu ...*“.

Z „*Vyhodnocení stanovisek dotčených orgánů, námitek a připomínek z veřejného projednání o návrhu změn č. 4 Územního plánu sídelního útvaru obce Doksy*“ ve vztahu k námitkám navrhovatelky na zachování stávajícího využití území pro lehkou průmyslovou výrobu vyplývá, že záměrem změn územního plánu „*je přizpůsobit funkční využití území sousedním plochám, které jsou určeny k bydlení a zapracovat a zohlednit limity v území ...*“. Dále se k požadavku na vypuštění nepřípustného využití území pro stavbu skladovacích prostor a skladovacích ploch uvádí, že „*pořizovatel doporučuje, aby v textové části byla odstraněna formální chyba ... tzn. z „charakteristiky území“ bude odstraněna funkce skladování, která je zde uvedena jako chybný údaj. Že se jedná o formální chybu, je jasné již např. z textu zadání pro tuto plochu, kde je řádně deklarován záměr skladovacích ploch jako nepřípustné využití. Pořizovatel posoudil úpravu jako nepodstatnou, formální. Navrhuje vzhledem tomu, aby nikdo nebyl krácen na svých právech takto upravenou dokumentaci projednat na opakovaném veřejném jednání ...*“.

Dne 10. 3. 2011 byla vyvěšena veřejná vyhláška č. j. 111/2011 „*Oznámení o opakovaném veřejném projednání č. 2 návrhu změn č. 4 Územního plánu sídelního útvaru obce Doksy*“. V ní je uvedeno, že návrh změn č. 4 bude vystaven k veřejnému nahlédnutí od 25. 3. do 27. 4. 2011 a že veřejné projednání se bude konat dne 27. 4. 2011. Upravený návrh změn č. 4 stanoví, že změny se týkají dvou lokalit. Lokalita č. 1 se týká pozemků parc. č. 1098/1, 1098/4 a 1098/11 a změna spočívá ve změně funkčního využití z průmyslové výroby na veřejnou zeleň. Ze stávajícího využití území „*plochy průmyslové výroby - PV, plochy v zastavitelném území, části území určené k zastavění*“ se navrhuje využití území „***plochy veřejné zeleně – ZV**, plochy v zastavitelném území, části území určené jako nezastavěná*“. Lokalita č. 2 se týká pozemků parc. č. 1098/12, 1098/13, 1098/14, 1098/15, 1098/16, 1098/17, 1100/3, 1100/4, 1100/5, 1100/6, 1100/7 a 1100/8. V tomto případě zůstalo zachováno stávající funkční využití pro průmyslovou výrobu a stávající regulativ ploch průmyslové výroby byl upraven. Regulativ je vymezen následovně: „*charakteristika území“ hlavní funkcí je lehká průmyslová výroba, výrobní a opravářské služby, nevýrobní služby a navazující zpracovatelské provozovny řemeslného charakteru*“. Ze stávajícího využití území „*plochy průmyslové výroby - PV, plochy v zastavitelném území, části území určené k zastavění*“ se navrhuje využití území „***plochy průmyslové výroby – PV**, plochy v zastavitelném území, části území určené k zastavění; v <u>přípustných činnostech</u> stávajícího regulativu je navíc umožněno umístit na takto vyznačených plochách fotovoltaickou elektrárnu; v <u>nepřípustných činnostech stávajícího regulativu je navíc uvedeno</u>: - plochy pro výrobu elektrické energie z biomasy, - plochy pro výrobu elektrické energie z větrné elektrárny, - plochy*

pro likvidaci, nakládání, zpracování, skladování odpadů jakékoliv povahy, - plochy pro stavbu skladovacích prostor a skladovacích ploch, - plochy pro individuální rekreaci v chatkách, chalupách, domcích, - plochy pro dočasné ubytování ..., - plochy pro školství, kulturu, sport, - plochy pro zemědělskou velkovýrobu, - plochy pro těžkou průmyslovou výrobu všeho druhu ...".

K návrhu ve výše uvedeném znění uplatnila navrhovatelka dne 22. 4. 2011 námitky. V nich zopakovala předchozí námitky a nově uvedla, že do okamžiku vyhlášení veřejného projednání č. 2, tj. do 10. 3. 2011, bylo funkční vymezení území v lokalitě č. 2 vymezeno tak, že se počítalo se „skladováním", kdežto po 10. 3. 2011 se v nových verzích návrhu změny č. 4 územního plánu již „skladování" neobjevuje. Z charakteristiky území tak podle ní bylo svévolně vypuštěno „skladování". Dále navrhovatelka poukázala na to, že do 10. 3. 2011 byl uváděn pozemek č. 1108/08, který byl od tohoto data v návrhu změny č. 4 územního plánu nahrazen pozemkem č. 1100/8. I to je protiprávní, neboť nelze svévolně měnit pozemky, které mají být dotčeny změnou územního plánu. Tyto námitky byly uplatněny v rámci opakovaného veřejného projednání návrhu změn č. 4 konaného dne 27. 4. 2011.

Z „*Vyhodnocení stanovisek dotčených orgánů, námitek a připomínek z veřejného projednání č. 2 o návrhu změn č. 4 Územního plánu sídelního útvaru obce Doksy*" ve vztahu k námitkám navrhovatelky vyplývá, že záměrem změn územního plánu „*je přizpůsobit funkční využití dotčených pozemků sousedním plochám, které jsou určeny k bydlení, tzn. zklidnění území, ...*". K námitce, že návrh není obecný a že rozhodnutí o konkrétní lehké výrobě je věcí až navazujících řízení, se uvádí, že „*návrh změn č. 4 splňuje podmínku dostatečné obecnosti ... návrh není v rozporu s cíly a úkoly územního plánování ... územně plánovací dokumentace slouží jako závazný podklad pro rozhodování v dotčeném území. Návrh změn č. 4 svojí podrobností nemůže nahradit územní rozhodnutí ..., umístění stavby, aj.*". Dále se uvádí, že nesoulad se státní energetickou koncepcí neshledaly příslušné dotčené orgány. K námitkám ohledně procesního pochybení se dodává, že „*na základě vyhodnocení výsledků z veřejného projednání (1) byla následně provedena úprava návrhu změn, tzn. formální úprava regulativu „plochy průmyslové výroby" ... Úprava spočívala v tom, že z „charakteristiky území" uvedeného regulativu bude odstraněna funkce skladování, která zde byla uvedena jako chybný údaj. Že se jedná o formální chybu, je jasné již např. z textu zadání pro tuto plochu, kde je řádně deklarován záměr skladovacích ploch jako nepřípustné využití. ... V dokumentaci bylo po veřejném projednání a vyhodnocení z projednání č. 1 upraveno číslo pozemku, tj. 1100/8 ... nejednalo se záměnu dvou pozemků, nýbrž o chybu v zápisu čísla. ... Nepřesnost bylo nutné opravit, jelikož by se následně ... neshodovala grafická část ... a textová část. Rozsah lokalit dotčených změnou č. 4 byl deklarován v grafické příloze*".

Dne 22. 6. 2011 vydala odpůrkyně pod č. j. 260/2011, „*Opatření obecné povahy č. 1/2011 obce Doksy. Změna č. 4 Územního plánu sídelního útvaru obce Doksy.*". Toto opatření obecné povahy bylo vyhlášeno veřejnou vyhláškou ze dne 23. 6. 2011, č. j. 261/2011, a téhož dne vyvěšeno na úřední desce. Účinnosti nabylo dne 8. 7. 2011. Podle tohoto opatření obecné povahy se změna č. 4 územního plánu odpůrkyně týká dvou ploch (lokalit), označených v grafické části jako č. Z1 a č. Z2. Plochy veřejné zeleně jsou označeny jako č. Z1 a plochy průmyslové výroby jako č. Z2.

Plocha č. Z1 se týká pozemků parc. č. 1098/1, 1098/4 a 1098/11, u nichž změna spočívá ve změně funkčního využití z průmyslové výroby na veřejnou zeleň. Ze stávajícího využití území „*plochy průmyslové výroby - PV, plochy v zastavitelném území, části území určené k zastavění*“ se navrhuje využití území „***plochy veřejné zeleně – ZV**, plochy v zastavitelném území, části území určené jako nezastavěná*“.

Plocha č. Z2 se týká pozemků parc. č. 1098/12, 1098/13, 1098/14, 1098/15, 1098/16, 1098/17, 1100/3, 1100/4, 1100/5, 1100/6, 1100/7 a 1100/8. V tomto případě zůstalo zachováno stávající funkční využití pro průmyslovou výrobu a stávající regulativ ploch průmyslové výroby byl upraven. Regulativ je vymezen následovně: „*charakteristika území*“ *hlavní funkcí je lehká průmyslová výroba, výrobní a opravářské služby, nevýrobní služby a navazující zpracovatelské provozovny řemeslného charakteru*“. Ze stávajícího využití území „*plochy průmyslové výroby - PV, plochy v zastavitelném území, části území určené k zastavění*“ se navrhuje využití území „***plochy průmyslové výroby – PV**, plochy v zastavitelném území, části území určené k zastavění; v přípustných činnostech stávajícího regulativu je navíc umožněno umístit na takto vyznačených plochách fotovoltaickou elektrárnu; v nepřípustných činnostech stávajícího regulativu je navíc uvedeno: - plochy pro výrobu elektrické energie z biomasy, - plochy pro výrobu elektrické energie z větrné elektrárny, - plochy pro likvidaci, nakládání, zpracování, skladování odpadů jakékoliv povahy, - plochy pro stavbu skladovacích prostor a skladovacích ploch, - plochy pro individuální rekreaci v chatkách, chalupách, domcích, - plochy pro dočasné ubytování ..., - plochy pro školství, kulturu, sport, - plochy pro zemědělskou velkovýrobu, - plochy pro těžkou průmyslovou výrobu všeho druhu ...*“.

V odůvodnění opatření obecné povahy se uvádí, že na základě vyhodnocení výsledků z veřejného projednání byla následně provedena úprava návrhu změn, tzn. formální úprava regulativu „plochy průmyslové výroby“. Úprava spočívala v tom, že z „charakteristiky území“ uvedeného regulativu byla odstraněna funkce skladování, která zde byla uvedena jako chybný údaj. Že se jedná o formální chybu, je jasné již např. z textu zadání pro tuto plochu, kde je řádně deklarován záměr zahrnout skladovací plochy mezi nepřípustné využití území. Dále bylo v dokumentaci upraveno číslo pozemku, tj. 1100/8. Nejednalo se o záměnu dvou pozemků, nýbrž o chybu v zápisu čísla. Tuto nepřesnost bylo nutné opravit, jelikož by se následně neshodovala grafická část a textová část opatření obecné povahy. Rozsah lokalit dotčených změnou č. 4 byl přitom deklarován v grafické příloze.

Součástí odůvodnění opatření obecné povahy je rovněž rozhodnutí o všech námitkách navrhovatelky, které podala v rámci řízení, tj. námitky ze dne 15. 1. 2011 a 22. 4. 2011. Ve vztahu k námitkám na zachování funkčního využití území vyplývá, že záměrem změn územního plánu bylo přizpůsobit funkční využití dotčených pozemků sousedním plochám, které jsou určeny k bydlení a zapracování dalších limitů území, které byly specifikovány. K námitce, že návrh není obecný a že rozhodnutí o konkrétní lehké výrobě je věcí až navazujících řízení, se uvádí, že návrh změny č. 4 splňuje podmínku dostatečné obecnosti a není v rozporu s cíly a úkoly územního plánování. Územně plánovací dokumentace slouží jako závazný podklad pro rozhodování v dotčeném území. Návrh změny č. 4 svou podrobností nemůže nahradit navazující správní rozhodnutí. Dále se v rozhodnutí o námitkách uvádí, že nesoulad se státní energetickou koncepcí příslušné dotčené orgány neshledaly. K námitkám ohledně procesního pochybení se dodává, že na

základě vyhodnocení výsledků z veřejného projednání byla následně provedena úprava návrhu změn, tzn. formální úprava regulativu „plochy průmyslové výroby“. Úprava spočívala v tom, že z „charakteristiky území“ uvedeného regulativu byla odstraněna funkce skladování, která zde byla uvedena jako chybný údaj. Že se jedná o formální chybu, je jasné již z textu zadání pro tuto plochu, kde je řádně deklarován záměr skladovacích ploch jako nepřípustné využití. Dále bylo opraveno číslo pozemku, tj. 1100/8. Nejednalo se záměnu dvou pozemků, nýbrž o chybu v zápisu čísla. Nepřesnost bylo nutné opravit, jelikož by se neshodovala grafická část a textová část opatření obecné povahy. Rozsah lokalit dotčených změnou č. 4 byl přitom deklarován v grafické příloze.

Podle Nejvyššího správního soudu navrhovatelka nepopírá pravomoc a působnost odpůrkyně k vydání přezkoumávaného opatření obecné povahy a ani Nejvyšší správní soud v tomto směru neshledal žádné pochybení. Námitky navrhovatelky jsou procesní povahy, a proto se Nejvyšší správní soud v rámci výše uvedeného algoritmu soudního přezkumu musí nejprve zabývat právě jimi.

V první řadě je třeba posoudit přezkoumatelnost rozhodnutí o námitkách, které je součástí odůvodnění opatření obecné povahy. V rámci rozhodnutí o námitkách je totiž obsaženo vypořádání se s navrhovatelčinými námitkami, které uplatnila v průběhu řízení. Podle Nejvyššího správního soudu rozhodnutí o námitkách a jeho odůvodnění není nepřezkoumatelné. Jakkoliv mu lze na první pohled vytknout určitou nepřehlednost, neboť je v podstatě o námitkách rozhodnuto několikrát, na druhou stranu je tomu tak vždy se stejným odůvodněním. Důvodem je patrně skutečnost, že v odůvodnění opatření obecné povahy se opakují námitky navrhovatelky a k nim je vždy uvedeno rozhodnutí o nich. To je zřejmě dáno tím, že v řízení o vydání opatření obecné povahy se konala dvě veřejná projednání, kdy v rámci každého z nich navrhovatelka uplatnila námitky. Odpůrkyně, patrně z obav, aby námitky nezůstaly nevypořádány, nejprve rozhodla o námitkách uplatněných v rámci prvního veřejného projednání a posléze o námitkách uplatněných v rámci druhého veřejného projednání. I přes ne příliš šťastně zvolenou systematiku a formální začlenění rozhodnutí o námitkách, je tedy celkově zřejmé, jaké námitky navrhovatelka uplatnila a jak o nich odpůrkyně rozhodla.

Žádná z navrhovatelkou uplatněných námitek přitom nebyla opomenuta a se všemi se odpůrkyně řádným způsobem vypořádala. V rozhodnutí o námitkách se totiž uvádí, že změna č. 4 územního plánu je dostatečně obecná a není v rozporu s cíly a úkoly územního plánování. Slouží jako podklad pro navazující rozhodování v území, přičemž svou podrobností nemůže nahradit další správní rozhodnutí. Záměrem bylo přizpůsobit využití změnou dotčených pozemků sousedním plochám a navíc byly zohledněny nové limity v území, které předurčují nezastavitelnost území. Změna č. 4 není v rozporu ani s energetickou koncepcí státu. Úprava regulativu „plochy průmyslové výroby“ byla dána tím, že z charakteristiky území byla odstraněna funkce „skladování“, která byla uvedena jako chybný údaj, což je zřejmé z vymezení nepřípustného využití. Ačkoliv v dokumentaci bylo používáno nesprávné označení pozemků, nešlo o jejich záměnu, nýbrž o chybu v zápisu čísla. Tato nepřesnost byla opravena. Rozsah změn byl přitom vymezen v grafické příloze. Odůvodnění rozhodnutí o námitkách je tedy podle Nejvyššího správního soudu zcela jednoznačné, jasné, určité a srozumitelné.

Dále navrhovatelka namítá procesní pochybení, které již namítala v průběhu řízení o vydání opatření obecné povahy. Nejvyšší správní soud se při hodnocení těchto námitek plně ztotožňuje se závěry odpůrkyně v tom, že šlo o písařské a stylistické pochybení, které bylo v průběhu řízení opraveno. Bylo by totiž vzájemně neslučitelné, aby v rámci regulativu (obecné charakteristiky využití území) bylo nejprve uvedeno, že území může sloužit ke skladování, aby pak dále v rámci konkrétního stanovení nového nepřípustného využití území bylo uvedeno, že území nelze využít k umisťování skladovacích ploch a skladovacích prostor. Takovéto vymezení by bylo jistě vnitřně rozporné. Tato hrozící vada však byla v průběhu řízení napravena. Přitom z jednotlivých dokumentů, jak jsou ostatně přiblíženy shora, je zřejmé, jaký byl skutečný cíl odpůrkyně. Tím bylo mj. nepřipuštění využití dotčeného území ke skladovacím účelům. Provedené upřesnění proto nebylo svévolné, nýbrž naprosto v souladu se záměrem odpůrkyně. Ta navrhovatelce řádně vysvětlila, na základě čeho došlo k uvedené úpravě a Nejvyšší správní soud se s tímto vysvětlením plně ztotožňuje. Nedůvodné je podle Nejvyššího správního soudu i další namítané procesní pochybení ohledně záměny pozemků. Jak totiž vyplývá ze záměru o pořízení změny č. 4 územního plánu, byl správně označen pozemek č. 1100/8. Je ovšem stejně tak pravdou, že v dalších dokumentech se operuje již s nesprávným číslem 1108/8. Toto pochybení však bylo napraveno a nedošlo tak k žádnému zásahu do práv navrhovatelky. Té navíc muselo být zcela zřejmé, že se jedná o písařskou chybu. Všechny pozemky dotčené navrhovanou změnou č. 4 totiž byly umístěny v téže lokalitě a jejich zobrazení odpovídala i grafická část změny územního plánu. Již v průběhu řízení byl tedy patrný rozpor mezi textovou a grafickou částí změny územního plánu, který byl posléze napraven, aniž tímto postupem došlo k zásahu do práv navrhovatelky. Jen na okraj Nejvyšší správní soud dodává, že samotná navrhovatelka se dopouští nesprávnosti, když poukázala na pozemek par. č. 1108/08. Nejvyšší správní soud v daném ohledu celkově shrnuje, že písařské chyby a jejich pozdější náprava byly odpůrkyní řádně objasněny a odůvodněny a na zákonnost opatření obecné povahy tak nemohly mít žádný vliv. Další procesní pochybení navrhovatelka netvrdila a Nejvyšší správní soud je ani neshledal.

Nejvyšší správní soud se rovněž shoduje s odpůrkyní v tom, že územní plán je koncipován dostatečně obecně a nenahrazuje další možné posuzování v rámci správního řízení. Jistá míra konkrétnosti přitom musí být územnímu plánu vlastní a v daném případě nepřesáhla povolenou mez. Ve změně územního plánu je totiž uvedeno, jaké jsou na předmětných plochách přípustné a nepřípustné aktivity a tyto aktivity jsou formulovány obecně. Je dáno povahou územního plánu, že pokud obec určité aktivity označí za nepřípustné, potom je do jisté míry ovlivněn průběh navazujících správních řízení, která musí dbát o soulad s územním plánem. V opačném případě by územní plánování pozbylo smysl. Je to tedy právě charakteristika lehké průmyslové výroby, která může být předmětem územního plánu, čímž není vyloučeno, aby takto její formulovaná podoba byla dále upřesněna v navazujících správních řízeních.

Posledním okruhem námitek navrhovatelka velmi obecně namítá zásah do vlastnického práva, který je dán změnou funkčního využití území. K tomu Nejvyšší správní soud uvádí, že tato námitka je koncipována nekonkrétně, a proto i vyslovené závěry mohou být formulovány pouze obecné.

Je bezesporu právem obce stanovit, jaké bude funkční využití ploch. Případná změna však nesmí být v rozporu s principem proporcionality. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2005, č. j. 1 Ao 1/2005 - 98, *„proporcionalitu soud vnímá dvěma způsoby - v jejím užším a širším smyslu. Proporcionalitou v širším smyslu soud chápe obecnou přiměřenost právní regulace. Mezi základní atributy právního státu patří přiměřenost práva a z tohoto důvodu je úkolem mimo jiné právě i soudní moci přispívat svojí rozhodovací činností k rozumnému uspořádání společenských vztahů. Soud se proto v rámci přezkumu souladu opatření obecné povahy se zákonem věnuje též otázkám, zda napadené opatření obecné povahy vůbec umožňuje dosáhnout sledovaný cíl (kritérium vhodnosti), zda opatření obecné povahy a sledovaný cíl spolu logicky souvisí a zda cíle nelze lépe dosáhnout jiným legislativním prostředkem (kritérium potřebnosti), zda opatření obecné povahy omezuje své adresáty co nejméně (kritérium minimalizace zásahů); v neposlední řadě soud také zkoumá, zda je následek napadeného opatření obecné povahy úměrný sledovanému cíli (kritérium proporcionality v užším slova smyslu)“*. K aplikaci pátého kroku uvedeného algoritmu se obsáhle vyjádřil také rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009 - 120, které bylo publikováno pod č. 1910/2009 Sb. NSS. Podle něj:

„[47] Územní plán reguluje možné způsoby využití určitého území. V tomto smyslu představuje významný, byť ve své podstatě spíše nepřímý zásah do vlastnického práva těch, jejichž nemovitosti tomuto nástroji právní regulace podléhají, neboť dotyční vlastníci mohou své vlastnické právo vykonávat pouze v mezích přípustných podle územního plánu. Znamená to především, že jsou omezeni v tom, co se svým pozemkem či stavbou do budoucna mohou činit, na přípustné varianty využití jejich nemovitostí, jež vyplývají z územního plánu. V tomto smyslu může územní plán představovat zásadní omezení ústavně zaručeného práva vlastnit majetek (čl. 11 LZPS), jež je jedním ze základních pilířů, na nichž již po staletí stojí západní civilizace a její svobodný rozvoj. Zásahy do vlastnického práva proto musí mít zásadně výjimečnou povahu, musí být prováděny z ústavně legitimních důvodů a jen v nezbytně nutné míře a nejšetrnějším ze způsobů vedoucích ještě rozumně k zamýšlenému cíli, nediskriminačním způsobem a s vyloučením libovůle a být činěny na základě zákona. Jedná-li se o zásahy, jejichž citelnost přesahuje míru, kterou je vlastník bez větších obtíží a bez významnějšího dotčení podstaty jeho vlastnického práva schopen snášet, nastupuje ústavní povinnost veřejné moci zajistit dotčenému vlastníku adekvátní náhradu (čl. 11 odst. 4 LZPS), a to z veřejných prostředků nebo z prostředků toho, v jehož prospěch je zásah do vlastnictví proveden (k civilizační a politické úloze vlastnického práva v dějinách viz komplexně Richard Pipes: Vlastnictví a svoboda, Argo, Praha 2008).

[48] Omezení v podobě územního plánu je v obecné rovině uvedené podmínky schopno zpravidla splňovat. V první řadě má v principu legitimní důvody - územní plánování je prostředkem k harmonizaci poměrů na území jím regulovaném a umožňuje sladit veřejný zájem (včetně veřejného zájmu přesahujícího dimenze regulovaného území) s individuálními zájmy týkajícími se daného území. Znamená to tedy, že vlastníci dotčení územním plánováním jsou zásadně povinni - za předpokladu, že i další shora uvedené podmínky budou splněny - strpět i bez svého souhlasu omezení, která pro ně vyplývají z územního plánu, nepřesáhnou-li určitou míru, v rámci níž lze taková omezení po každém vlastníku bez dalšího spravedlivě požadovat (spravedlivou míru). Jaká míra to bude, je nutno posoudit vždy v konkrétním případě s přihlédnutím k rozhodným okolnostem; není věcí rozšířeného senátu, aby na tomto místě

podrobněji formuloval hlediska pro určení takové ještě přípustné míry, neboť to je v projednávané věci již otázkou v působnosti tříčlenného senátu.

[49] V některých případech dosažení ústavně legitimních a zákonem stanovených cílů územního plánování nebude možné dosáhnout způsobem, který by se každého jednotlivého z vlastníků pozemků a staveb na územním plánem regulovaném území dotkl toliko ve spravedlivé míře; v takovém případě je přípustný i zásah přesahující tuto míru, přičemž ani zde k jeho provedení není nutný souhlas dotčeného vlastníka. Přípustnost takového zásahu i proti vůli vlastníka je dána jeho ústavně legitimním a zákonem stanoveným cílem a splněním dalších podmínek, jejichž komplex lze souhrnně označit za zásadu subsidiarity a minimalizace takového zásahu (zásadou subsidiarity a minimalizace zásahů do vlastnických a jiných věcných práv při tvorbě územního plánu musí být, jak výše uvedeno, ostatně vedena veškerá omezení vyplývající z územního plánu, tedy i omezení nepřesahující spravedlivou míru; v opačném případě by se jednalo o ústavně nepřípustný, neboť v rozporu s čl. 4 odst. 4 LZPS jsoucí zásah).

[...]

[52] V rámci soudní kontroly procesu tvorby územního plánu (jeho změny) v řízení podle § 101a a násl. s. ř. s. soud zkoumá, zda jsou vůbec dány podmínky k zásahu územního plánu do vlastnických práv určité osoby. Soud tedy především zkoumá, zda dotyčný zásah do vlastnického práva má ústavně legitimní a o zákonné cíle opřený důvod a zda je činěn jen v nezbytně nutné míře a nejšetrnějším ze způsobů vedoucích ještě rozumně k zamýšlenému cíli, nediskriminačním způsobem a s vyloučením libovůle. Shledá-li soud, že některá z uvedených kumulativních podmínek není splněna, je to zásadně důvodem pro zrušení územního plánu v té části, jež s dotyčným zásahem souvisí, umožňuje-li takto omezený zásah soudu do územního plánu charakter tohoto plánu, jakož i povaha nepřípustného zásahu. Shledá-li naopak soud, že všechny uvedené podmínky pro zásah byly naplněny, není to důvodem ke zrušení územního plánu ani tehdy, jedná-li se o omezení ve větší než spravedlivé míře. Otázka, zda byla poskytnuta či závazně přislíbena kompenzace, je pro účely posuzování zákonnosti územního plánu irelevantní, neboť se v rámci procedury pořizování územního plánu neřeší; jde o otázku relativně samostatnou. Není proto ani věcí soudu rozhodujícího o zákonnosti územního plánu, aby se zabýval tím, zda zásah překročil spravedlivou míru, anebo nikoli; soud se omezí pouze na posouzení dodržení zásady subsidiarity a minimalizace zásahu."

Podle rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu tedy územní plán představuje významný zásah do vlastnického práva dotčených subjektů a tím i zásadní omezení jejich ústavně zaručeného práva vlastnit majetek. Tento zásah přitom může být učiněn i proti vůli vlastníků nemovitosti a až v případě, že přesahuje únosnou míru, vzniká dotčeným subjektům právo na přiměřenou náhradu.

Navrhovatelka však neuvedla, za jakým účelem pozemky nabyla a co s nimi hodlala činit. Není tak zcela vyloučeno, že v rámci nového využití území bude moci i nadále realizovat ty činnosti, za jejichž účelem pozemky nabyla. Ostatně to navrhovatelka ani nevyloučila, neboť v daném ohledu nic netvrdila. V samotné změně územního plánu a vypuštění „skladování" z vymezení dovoleného využití území tedy bez dalšího nelze spatřovat negativní zásah do vlastnického práva navrhovatelky či nutnost poskytnout jí za to adekvátní náhradu. Za této situace nemohou být ani shledány důvody pro zrušení

napadeného opatření obecné povahy. K takovému rozhodnutí by mohl soud přistoupit pouze v případě, kdyby odpůrkyně při plánování předmětné změny způsobu využití území nedodržela zásady subsidiarity a minimalizace takového zásahu. Tyto zásady jsou podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009 - 120, naplněny při kumulativním splnění následujících podmínek:

a) zásah má ústavně legitimní a o zákonné cíle opřený důvod,
b) zásah je činěn v nezbytně nutné míře,
c) zásah je činěn nejšetrnějším ze způsobů vedoucích ještě rozumně k zamýšlenému cíli,
d) zásah je činěn nediskriminačním způsobem,
e) zásah je činěn s vyloučením libovůle.

Změna využití pozemků v části č. Z2 změny č. 4 územního plánu odpůrkyně je podle Nejvyššího správního soudu ústavně legitimní a je odůvodněna zákonným cílem, kterým je přizpůsobení způsobu využití předmětných ploch způsobu využití ploch sousedních a odpůrkyní blíže uvedeným a specifikovaným limitům v území. Zásah byl učiněn v nezbytně nutné míře. Rovněž tak tento zásah byl učiněn nediskriminačním způsobem a bez vyloučení libovůle, neboť se změny týkaly pozemků obsažených v příslušné lokalitě, nikoli primárně pozemků ve vlastnictví navrhovatelky, a navíc je zřejmé, jaké činnosti považovala odpůrkyně na předmětných plochách za nežádoucí. Zásah do vlastnického práva navrhovatelky byl učiněn v nezbytně nutné míře a nejšetrnějším ze způsobů vedoucích ještě rozumně k zamýšlenému cíli, jelikož byly vymezeny jako nepřípustné pouze některé činnosti a aktivity. Vypuštění „skladování“ přitom samo o sobě nepopírá možný způsob využití předmětných ploch jako ploch pro lehkou průmyslovou výrobu. Dále navrhovatelka neuvádí, v čem konkrétně má spočívat účelovost změny způsobu využití území. Ostatně každá provedená změna je *stricto sensu* účelová, jinak by k ní nemohlo dojít. Jaký byl účel provedených změn, pak odpůrkyně v odůvodnění napadeného opatření obecné povahy k navrhovatelčině námitce srozumitelně uvedla, jak již bylo zmíněno.

V řízení podle hlavy II, dílu 7 s. ř. s. tedy nebyl návrh na zrušení opatření obecné povahy č. 1/2011 obce Doksy, okres Kladno, kterým se vydává změna č. 4 Územního plánu sídelního útvaru obce Doksy, v části týkající se pozemků p. č. 1098/12, 1098/13, 1098/14, 1100/3, 1100/4, 1100/5, 1100/6 a 1100/8 v k. ú. Doksy u Kladna, shledán důvodným, a proto ho Nejvyšší správní soud podle § 101d odst. 2 věty druhé s. ř. s. zamítl.

Současně Nejvyšší správní soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o zrušení opatření obecné povahy, neboť podle § 101d odst. 5 s. ř. s. jim takové právo v uvedeném řízení nenáleží.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. října 2011

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu